

EL VALLÈS NOU

Portaveu del Regionalisme a Granollers i sa Comarca

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

ESPANYA, trimestre. . . . 1'50 pessetes.
Número corrent, 10 céntims.

Redacció i Administració:
SANTA ELISABET núm. 6.

Anuncis a Preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

DECENS DEN TORRAS

En Torras va de baixa, s'ha iniciat la seva decadència, ja tothom s'en dona compte. En Torras es home a l'aigua i com els que's negan no mira on s'agafa, ni de quina aigua veu per térvola que siga. Ha perdut ja'l mon de vista i obra inconscientment.

No son res els seus salts com a polític, no son res les seves equivocacions i fracassos com a administrador, no representan res les seves estemporànies arrogancies com a governant, tot aixó son *tortas y pan pintado* com diria en Xanxo, davant del desballestament que are mostra, davant de la inconciencia amb que are obra; es veu ben bé que ha tirat la *capa al toro* com vulgarment se diu, i no sap ja on va, ni lo que fá. Avui pot ben dirse que en Torras no es en Torras: éll el caballer, dona mostres d'haver perdut la caballerositat; éll el fí, sembla haver perdut la finura; éll el ben educat, no mostra en lloc la seva avans preuada educació.

Sentim tenir que dirho, nosaltres que combatén a en Torras polític, llealment li havíam reconegut certa caballerositat, certa finura, certa educació, avui havém de confessar que trovém que ha perdut tot aixó que fins avui li reconeixíam, fins la gallardia que li trobavem ha perdut.

I no s'enfadi, si ens yeiem obligats a negarli tot aixó que diem, si ho fem es perque éll ens n'ha donat motiu; avui no sabém si fins abstraient-nos de la política podem reconeixer-lo com amic particular, com fins are havíam fet, perque ha demostrat que ni l'amistat particular respecta; avui está donant probes de no respectar res, de no tenir en compte res per a fer mal fins als que's deien amics seus. Si aquestos no son del seu bando polític, si aquestos no ajudan a enlairarlo, si no torsan l'espina davant seu, si no li diuen *l'Àve Cesar*,

de tot s'aprofita, res l'atura per a mal-dirlos i molestarlos.

Ens fa dir tot aixó la forma brusca i poc correcta amb que son periódic ataca a persones que si be militan en diferent camp polític que éll, i per aixó no pensen com éll i poden haver-lo combatut políticament, mai havían deixat de tenirli les consideracions que com a conegut i fins com amic particular es mereixia; i al atacarlos no ataca als polítics contraris, sino que ataca al home, al individuo, precisament en lo que res te que veurer amb la política, trosejantlos, befantlos, aprofitantse de tot lo que pot i fins de lo que s'inventa. Valentse de tant ruins armes mal parla d'en Ribas, insulta a en Serra i Dachs, intenta befar a en Barangé i a molts altres, sense cap motiu fundat, sols per el gust d'intentar desacreditarlos, sols per la pruija de molestarlos.

En bon hora que's combati al enemic polític, amb armes nobles i lleals, pero atacar a la persona en lo qu'es fora del camp polític, no deu ferse mai, demostra falta de medis de defensa i molt migrada educació. Mai els insuls seran raons que convencin a ningú.

I es que'n Torras com diem mes amunt, com home que's troba amb l'aigua al coll, no mira on s'agafa per a sortime, i no repara que les mates on vol repenjarse li segueixen, que la terra on clava'ls dits s'esllavissa, i les pedres on s'apoi'a's desprenen i rodolan amb éll al fons.

Verdaderament es bon xic desesperada la situació den Torras, situació que éll mateix s'ha creat, per aixó perduda tota serenitat, com qui's defensa ja purament de nort, rebut contra tothom, ataca a bulto sens mirar a qui ni com, posantse en ridícul davant de tot Granollers, que'l veu tal com es, veu la seva ambició descarnada, nua, cruament mostrada sens els vels amb que fins avui l'havía coberta.

I sino ¿cóm s'atreveix en Torras a

criticar i befar a en Ribas per lo del Pont i l'Hospital?

¿No es un be per a Granollers el Pont? ¿No es un be la construcció del nou Hospital? ¿No es ben sapigut de tothom que en ambdues obres hi ha treballat de ferm en Ribas? ¿Te aixó res que veurer amb la política? ¿Per a qué doncs criticarlo, befarlo i ridiculitzar-lo per lo que'l poble forso-sament deu restar agrahit i donarnhi gracies? Lo qu'ha fet en Torras en aquest cas ¿no es anar contra Granollers?

¿Cóm s'atreveix també a criticar i ridiculitzar a en Serra i Dachs per un viatge que feu junt amb el Sr. Riera, a qual finalitat el propi Torras cooperará, del que n'estaba enterat i creia un be per a Granollers, lograr lo que amb éll se proposaben? ¿No es aixó un contrasentit? ¿No es aixó demostració clara i evident de que avui en Torras es nega i no mira on s'agafa?

¿No es també tonto l'insultar a en Barangé, no com a polític sino com a home i després parlar cada día de que busca aproximacions amb éll, per a posarlo en ridícul i aixís amb mentides i falsetats procurar sembrar recels entre'ls seus companys d'Acció Granollerina, al propi temps que mantenir enganyats als de la seva colla, presentantse com un gran home, a qui tothom busca fins els seus enemics polítics? ¿Son armes nobles i lleals aquestes? ¿No demostren una petulancia i un orgull desmesurats?

Finalment l'alabarse de que té dins d'Acció Granollerina un espia (encar que ho posa amb cursiva ja sap que la majoria que llegeixen son periódic no filan tant prim) ¿no es un recurs de desesperat, que demostra ben clar que ha perdut tota noció de realitat? Perqué senyors: ¿s'havía acudit mai a ningú dir a so de trompetes i bombo que's te un espia dins la casa d'un altre? Aixó es d'aquelles coses que's podrá arribar a fer, potser sí, hi ha gent tant poc escrupulosa, pero dirse

mai. Aixó a nostre entendre es una proba palesa de la decadència den Torras, es embestir sens nort ni fré.

L'home que vol fer mal als que trevalen per Granollers no es digne de que'ls granollerins l'apreciïn ni'l respectin.

L'home que critica als que trevalen per Granollers, al menys per a que sa veu fos escoltada hauria de poguer mostrar que éll ha fet alguna cosa profitosa per el poble. ¿Qué ha fet el Sr. Torras per a Granollers? Particularment res, com a regidor, amb els molts anys que es a casa la Vila res tampoc res, es a dir si que ha fet feina negativa, ha destorbat sempre no ha deixat que's fes mai res.

¿I com alcalde? Enredarho tot, fent avui una cosa i desfentla demá, volguent portar a la práctica lo que combatia quant no era alcalde i els altres volían ferho, desballestarho tot sens cap plan estudiat i ben orientat, anant amb tot de bursada, en fi, convertir l'administració municipal en un verdader caos.

En Torras no ha fet mai res per a Granollers, no te doncs cap dret de criticar als que han fet alguna cosa.

Envidém a tots els seus amics, partidaris, i admiradors, si ni quedan, a que'ns citin una sola cosa práctica i profitosa per a Granollers que's degui a n'en Torras ni a cap dels seus companys, i adverteixís que no diem partidaris, ho aixamplém mes, diem companys.

Creiém de bona fé poder afirmar que en Torras no s'ha preocupat mai del be de Granollers, ha intentat sempre acapararne la nomenada, no'ls fets, les paraules, el parlarne com a medi per enlairarse éll, en una paraula, **en lloc de servir éll a Granollers per a ferlo progressar vol que Granollers el serveixi a éll per a enlairarse.** Aquest es el secret de tota la seva actuació.

Per aixó fracassa, per aixó avui descendeix, per aixó ni'ls seus mateixos tenen calor, ni ánima per a defensarlo, i's dedican éll i els seus ajudants a insultar a tothom, a combatre a tothom, sens mirar com ni aquí; d'aixó'l poble s'en ha adonat, i per aquí ha comensat el descens den Torras, per aixó afirmém que'n Torras va de baixa, que'n Torras es nega i no mira de quina aigua beu ni on s'agafa.

Del moment

Pocs homes hi haurá que com el que sotscriu, haguin sentit tant poques vegades l'anyorança d'una cosa o d'una

persona, acostumat desde molt jove a sentirse sol, a no trobar amor al voltant seu, a no veurhi mes que indiferència, mai, ni al comensar la peregrinació quant encar tenta en son cos l'escalf matern, ni després quant el fret de'ls indiferents entraba en son cor, sapigué lo que era l'anyorar.

Vingué un jorn que en nom de la Patria i de la llei, el portaren lluny, el reglamentaren i ho prengué com a cosa molt natural, no sofrí, son bon humor no tingué alteració, el sonriure no fugí de sos llabis.

Mes, poc a poc ha anat notant que l'ambient que'l rodeja no es aquell en que s'havia desenrotllat, poc a poc s'ha anat fixant en que tot, absolutament tot ha canviat a son entorn, i l'home frévol que s'alababa de ser un desenganyat, que amb un sonriure ironic es burlaba de'ls sentiments de'ls demes i de'ls seus propis, ha vist com es clouen sos llavis, com un fret nou mes trist que l'altre que ja habia sentit, complia son cor, s'ha sentit trist, ha anyorat.

Que ha anyorat? No han sigut als pares als que ha tingut lluny d'ell, no ha sigut a l'aimada perque no te amors, no han sigut els amics perque ha sentit molt poc la calor de l'amistad, pero totes aqueixes coses, els rescors d'aqueixos amors, els companys que eran amics, els pares que estan lluny estaben prop, l'aimada que no existint l'inspiraba cançons tendres i amoroses, aqueix conjunt es lo que anyora; aqueix conjunt al que mai habia donat importancia i que era el total sa vida es lo que fa que senti l'anyorança.

Ell no creia que en l'ample mon hi hagués montanyes diferents que las que'l breçaren, veia la terra igual arreu sense fronteras, per tota ella monts i valls, rius i planures, caldeiant el sol al dia, i planteiant la nit la lluna; en els homes, máquines animades que arreu eran iguals, aimant molt lo seu, creia que al allunarse no ho trobaria a faltar pero ha vist que no; que alló a que éll no donaba importancia, era tot pel seu esprit, que aquelles montanyes, aquelles valls i planures i aquells homes eran iguals... pero no eran iguals.

S'ha entristit, ja no es l'ironia una cosa necessaria per éll, ja no somriu al sentir tristezas, ni tampoc al tenir alegries, a voltes surt de sos llavis una forta rialla, pero son esprit plora, i plora d'anyorança. No sent aquell desitj que sentia perque arribés prompte la festa, no sent l'ansia de bullici que avants l'hi privaba d'estar un moment quiet, no te aquelles ganes de lluitar que feren d'ell un home avants d'hora donant-li voluntat per vencer, no sent l'ansia de plaher que'l dominaba, no te mes que un desitg, desitg que's una trista ironia, pero que es el mes vehement de'ls que ha sentit, el de que passin 3 anys de desterro, que passin volant els 27 mesos que l'hi falten per arribar al terme, de tenir al darrera seu lo que ara te al devant, mesos i mesos d'una activitat i d'impotencia jan ell que no estaba mai quiet, que amb sa enérgia volfa alçar montanyes!

I passa hores i hores contemplant les bellas aubades matiçades de colors incomparables, els hermosos crepúsculs

plens de foc i de fantasias maravolloses, els poemas que la lluna escriu amb brillantor jamai vista per éll, sentint bruncir el vent de la tempesta formidable, veient bramar el mar inpetuós sota sos peus, contemplant al llunyantse la broma que cobreix l'estret de Gibraltar, las costas andaluces, darrera las quals s'hi esdevina l'Espanya trista, i en un recó d'ella allá lluny, molt lluny entre las boires pirinencas, la aimada terra que'l veje neixer, aquella que guarda els seu records, sas alegríes, sas tristezas, els anys bells de la seva joventud, aquell conjunt que éll anyora, aquell tot que forma la seva vida com ha format son esprit i que sintetisa un nom: Catalunya.

Altres han sentit avants que jó, lo que jo sento, darrera meu altres ho sentirán ¡cadena d'avorriments i d'anyorances de tot lo volgut, teixida en terres llynanes per molts milers d'homes, en l'época mes bella, mes forta, mes noble i mes joiosa de tota la seva vida!

Quant tres anys després sent altre volta l'abras dels sers volguts, ja no es el mateix, te 25 anys, la vida l'empresona, ha mort la joventut en un desterro, d'allá endavant ja pot mirar endarrera i en el passat revolt d'amors i d'odis de penas i benhaurances hi ha un llac de 36 mesos passats inutilment que matant sa fe en les coses i fins en els homes el tornen excéptic.

Ningú hem farà creurer que havent passat per aquí, al retorn ha sigut sentimental, s'ha sentit poeta, impossible; son tres anys que sols viu la materia, l'esprit es, mort i javans no renaix en vida nova!...

JOAN CARRERAS.

RÉPLICA

El Sr. Torras a qui ja varem advertir des enrera que fariem responsable de tot quant diu son periódic, s'hauria de convencer de que es inútil, completament inútil que'ls que l'escriuen vulguin sortir del pas, quant éll o ells queden agafats de dits, amb uns quants llocs comuns, algunes tonteríes i ridiculeses, i amb alguns dicteris o mots de duptosa bona criansa, perque tothom coneix a n'aquells nois, i avui devant de Granollers concient, mes enalteix que rebaixa l'ésser insultat per ells; aixó no's havém d'esforsar en demorho, en Torras n'está convenut com tothom, aixó está en l'ambient, avui es una gloria el ésser insultat i befat per *El Demócrata*.

Aquestos joves com en Clap i sos germans, qu'han caigut a Granollers com una mala pedregada, que amb una arrogancia extraordinaria volen mirar a tothom per sobre l'espatlla plens de vana i ridícula pretenció, es creuen amb el dret d'insultar a tothom, d'excomunicar a tothom.

¡Pobres nois! ¡quantes coses fa fer la petulancia!

Diguilshi a n'aquestos nois Sr. Torras i a algún que no es noi, que quant V. o ells tenen la desgracia de deixarse aga-

far els dits, i aixó es molt sovint, no n'hi ha prou amb insultar, que'ls insults no son raons. Creguins, si no volen aquestos pobres *nois i vells* que l'ajudan, posarse en ridícul i deixarhi a V., recomanils que vagin amb cuidado amb lo que diuen, que aquí no es país on ens convencen quatre brometes espesses i *xulapades*, ni uns quants solts agres i mal girbats sortits d'alguna pensa malalta i senectudinaria qu'es fa l'il·lusió de tenir un terrible *causticisme*.

¡Pobrets uns i altres! ¡Desgraciat V. que s'en fíal Ni els joves amb ses *xulades* i paraules de mal gust, ni els vells amb sa *causticitat* (?) ens han de fer canviar de camí, lo que farán es posarse élls cada dia mes en ridícula evidencia (lo que no duptém que a V. el té sens cuidado) i també posarli a V., lo que ja l'amoinará mes quan s'en dongui compte.

Aquestos *escolanets i incensadors* de V. volen tenir acaparats la maledicencia, l'insidia i fins l'insult. En bon hora, que s'ho quedin, no'ls ho envejém, ben seu es tot aixó, que no se'n desfassin i que ho aprofitin, però que no's redressin contra qui defensa a qui ells malparlan i motejan usant noms denigrants i porcs. Es vritat que aixó si no resultés acanallat, mereixeria'l dictat d'indescient i no'ns hauria de molestar perque en el mateix pecat portan la penitencia, ja que en la aplicació d'aquestos mots, mols cops asquerosos tothom hi veu reflectat un impotent despit, absoluta falta de raó i gran manca d'educació i cultura.

Tot aquest procedir dels aludits senyors ens fa l'efecte, i creiem qu'el fa a tothom que pensí un xic, del noi rebec i mal educat que agafat en falta, per a fer el valent davant de sos companys i demostrarlos que no s'acobardeix, encar que interiorment se reconeix culpable i plora llagrimas de despit, es mofa de qui'l repta i castiga, amb forsades i desvergonyides rialles, i amb gestes i ganyotes que volen ser sarcastiques i re sulten tontes i ridícoles.

¿I s'han cregut aquestos nois mal educats que amb aixó'ns farien callar?

¡I cá! Nosaltres quan tenim raó la fem valer, perque tenintla la volem, la exigim, i'ns la sabem pendrer.

Ja ho sap doncs Sr. Torras V. fassi atacar a quin vulga de nostres amics, nosaltres estem disposats a la defensa, i fins a convertir aquesta en avenç si les circumstancias o el *terreno* on portin vostés la lluita'ns hi obliga.

Apa, amunt i crits que nosaltres no'ns espantarem, tingui ho per ben segur.

No veu que fora ridícul que'ns espan- tessim per quatre gestos i mitja dotzena de ganyotes que'ns fessin uns *bouets* uns *garrells* i algun *jayo* que s'hi barreja.

ESPURNES

Els senyors del *quant blanc* diuen que doném bombo a n'en Ribas.

No senyors Boets, no Sr. Torras, nosaltres no doném bombo a ningú, el defensar a nostres amics dels inmotivats atacs de Vds. **no es donar bombo, es fer justícia.**

I si creguessin que hi ha bombo, vostés ne son

els únics culpables al obligarnos a defensarlo dels seus atacs.

Es veu que aquestos senyors se redressan contra qui justament i complint un deurer defensa als per ells injustament atacats, i s'enfaden, i criden, i pican de peus; i llavors els senyors del *quant blanc* no dupten en emplear expressions que desdiuen de tota finura per lo asqueroses i porques.

Ells, tant lliberals, fins neguen el dret de defensa als que son víctimes de la seva *natural agressivitat*.

* * *

Els nois que fan el periódic del Batlle, per a defensarlo de les vritats que se li diuen en l'article «Una lleugeresa den Torras» ¿Saben que s'els ha acudit? ¡Oh! una gran pensada: dir que ells l'any 14 varen *descalificar* a nostre amic i company en Serra i Dachs.

Ja veuen qu'es una raó que tanca de cop.

I que deixa en una situació ben crítica al pobre amic nostre. ¡*Descalificat* pels *hermanitos!* i d'aixó ja fa dos anys ¡Pobre amic! De segur que l'any 14 que segons sembla fou el del *cop* el ví se li debía tornar agre.

Descalificat per tant *eximis* personatjes. Ja es un cas greu, molt greu, sobre tot tenint en compte que a tals senyors no sabem que'ls hagi *calificat* mai ningú.

¡I que deuen haver quedat satisfets!

¡Pim! ¡Pam! ¡Pum! En Torras ja está defensat i en Serra reventat, perque d'avui en avant tothom li negará'l pa i la sal. ¡Pobre Serral Ja está ben fresc.

Perque aixó del *descalificar* deu ser una cosa molt terrible, deu venir a sèr com una mena de *maledicció de gitano*, i aixó de portar a sobre una maledicció de gitano deu ser horrorós, no deu deixar viurer tranquil.

¿Qué hi diu V. senyor Torras qu'es l'interessat? ¿ja's dona per satisfet de ésser defensat amb una *maledicció de gitano*?

Ens sembla que si no busca millors defensors está en perill de perdre tots els plets.

* * *

Agafats de plé els que escriuen el periódic del senyor Batlle amb lo que digueren del viatge de nostre amic Serra i Dachs, surten del pas amb els següents ditxos:

«Señor i amigo (l'amigo el trobem sobrer) «En boca cerrada no entran moscas» I «por la boca muere el pez».

Si usted no hubiera hablado... *El Demócrata* no hubiera publicado.

¿Estamos?»

Si que estém, i estém convensuts de que tenen molta barra i quant no saben que dir desbarren i fins menteixen.

Afirmem una vegada mes, que casi l'única persona que estava enterada del viatge dels senyors Riera i Serra i l'única que'n sabia el verdader motiu, era'l Sr. Torras. Estém disposats a probarho amb probes clares i convinents.

No s'hi val a fugir per la tangent ¿ens entenen?

Crònica de la Comarca

Mollet

Enguany, per la diada de Tots-Sants, no va celebrar-se la processó de visita al cementiri com s'havia fet sempre.

No sabem si tal supressió fou deguda a un caprici personal o perque no tinguessin de regalar-se les deu pessetes de que parlavem en el nombre anterior.

També hi ha qui suposa que tal determinació fou deguda al intent de no destorbar la funció de teatre que se celebrá a can Castells, precisament a la mateixa hora que desde temps immemorial venia celebran-se la suprimida processó.

En Pitarra escrigué que «primer es el partit, que tot» i, nosaltres opinem que, quand s'ha perdut la carta de navegar no's cometen mes que disbarats.

◆◆◆

Per la tarde del Dia dels morts, o sia al endemà de Tots-Sants, va celebrar-se missa al Cementiri a una capella habilitada a corre-cuita.

Aixó no s'havia fet mai, pero, com que en la varietat está'l gust!

Avui a Mollet, per a ser católic, se necessita patient i el que no segueix a certes persones no creu en Deu.

¡Ja tenia raó la vella...!

◆◆◆

El saló teatre del Ateneu estava diumenge a la nit pleníssim, amb motiu de la Vetllada qu'hi celebrava la Secció de Cantaires de la Associació Post-Escolar Molletana i que dirigeix el mestre de coros En Joan Santamaria.

Tots els nombres foren molt aplaudits i felicitats els executants.

Al final, dirigí la paraula al públic En Josep Capdevila, president de la «Associación Euterpen-se de los Coros de clavé» qui glosá l'obra del fundador de les societats corals, de la manera magistral que sab fer-ho.

En resum: una festa agradabilíssima i un nou triomf per la Secció de Cantaires.

◆◆◆

Avui a la nit, la Secció de Cantaires junt amb e Grop de senyoretas, donará una Vetllada literaria musical al teatre de la societat coral «La Aurora Perpetuense» de Santa Perpetua de la Moguda.

Molt ens plau qu'aquesta «Secció» comensi a fer coneixer el fruit de la seva obra i de veras desitgem que l'éxit mes falaguer coronis els seus esforços.

Cardedeu

El diumenge passat es produí un desprendiment de terres entre'ls kilometres 140 i 141 de la via-ferrera, prop de la foradada, havent faltat poch per a obstruir la via.

◆◆◆

Sensible que sa tornat aixecar l'ordre prohibitiva de no carregar al moll de l'estació, puig fa tres o quatre dies que les operacions de carrega tornen a empendres de ferm.

◆◆◆

Per uns quants despreocupats se procedeix sobint a tirar tota clase de porqueries al pou de la carretera de Caldes, paralel al del tren. Aixó, quan encara no estava edificat lo tros desde'l magatzem d'En Torruella fins al hort del Sr. Pepou, podia tenir alguna disculpa, pero avui que esta tot habitat, deu prohibirse per antihigienich i brut,

◆◆◆

La pasada setmana ha sigut prodiga en morts i casaments.

Entre'ls primers hi figuren l'avi Peretas, l'avia Drach i un nen de can Roca. Los segons son Francesch Ricós ab Francisca Vendrell i Esteven Carbonell ab Dolores Nau (aquest últim de Corró).

Aixó de la casera sembla que ha entrat en un període de gran efervescencia, puig diumenge varen tirar trona avall a quatre parelles mes, entre les quals hi figuren quatre viudos. Els esquellotaires están de enhora bona.

Granollers

La jermadad d'aquesta vila «L'Amparo Familiar» (avans S. Antoni) en la Junta General que celebrá el dia 7 del passat mes d'Octubre, aprobá l'estat de comptes del any que fini, date 30 Setembre del actual any; donan el resultat següent:

Entradas	1.340'43 Pesetes
Surtides	913' "

Existencia en caixa 427'43

Tambe's procedí en la dita reunió, a la renovació de la Junta directiva quedant aquesta constituída amb la forma següent.

Director, D. Roc Grané.—Secretari, D. Francesc Montsan—Inspector, D. Joan Robert—Contador, D. Santiago Molina—Tresorer, D. Joan Maranges-Oidors de comptes, D. Esteve Lasús i D. Jaume Pujol—Vocals 1.º, Valeriano Farrés—2.º, Pere Gispert—3.º, Josep Juliá 4.º Enrich Pujades.

La secció d'invalits amb dos anys que fa qu'existeix essent tan sols amb 19 socis que pagan la quantitat de vinticin centim mensuals, te ja recullides 86'72 Pesetes.

Tip. de J. Joseph.—Granollers.

Destil·leria a vapor de Anissats i Licors

Vins, Vermouts i Champanyes
del país i estrangers.Anís Faust : : :
: : Coñac Parera

PREMIATS:

MADRID 1377.
PARIS 1878-1889.
BARCELONA 1888-1898
CHICAGO 1893.
VALENCIA 1910.Depositari del R. A. C. de Catalunya:
Stock de peses per a Automòbils en Les Franqueses.**FELIP BLANXART**

(SUCESSOR DE FELIP PARERA)

Fàbrica i Despaig en:
Granollers del Vallés
Fàbrica i Magatzems en LES FRANQUESES

Fàbrica d'Alxarops i Horxates

(Tònic refrescants)

CHAMPANILLA

Gran estimulant d'gestiu

Agustí Fortuny(Sucessor de F.^{co} Fortuny)Representant únic amb dipòsit
per a Granollers i sa comarca:**Felip Blanxart**

Forn de Sant Vicens

CONFITERIA I PASTISSERIA

- DE -

PERE ROSElaboració diària de dolços.
Gran assortit en confits de totes classes
per a casaments i batejos.
: : Galetes de diferents marques : :

Carrer de Barcelona, 12.

MOLLET

SE SERVEIX A DOMICILI

Fàbrica d'Olis i Sabons

FILLS DE E. BARANGÉ

Granollers, Girona, Barcelona-Sans.

Disponibile

Si voleu bon xocolate

compreu la marca

PUCHADES

que no n'hi ha de millor!

Disponibile

Els Adobs Químics.Primeres materies: Superfosfats minerals i orgànics.
Sulfat d'amoniac, nitrat de sosa, sals potàsiques, etc.**Guano****Vallesá**MARCA DE
FÀBRICA**Lluís Serra i Guardia**

Proveïdor de la "Comunitat de Primeres Materies" de la Federació Agrícola C. B.

Carrer Ricoma,
núms. 79 i 81.

Granollers del Vallés. *

REPRESENTANTS
a Catalunya, Balears i Aragó

Disponibile

La Agrícola Espanyola

Direcció General: Rambla Sant Josep, 32, principal

Societat anònima de Segurs reunits, a cotització fixa i graduada, legalment constituïda, de conformitat amb la vigent llei de 14 de Maig de 1908, i autoritzada per Reial ordre de 25 d' Abril de 1911, per a operar a tota Espanya, a quin efecte té fet el dipòsit que la esmentada llei prevé.

Capital social suscrit, 1.000.000 de Ptes.—Capital desemborsat, 325.000 Ptes.

Opera en els rams següents: **SEGUR** de cullites contra la pedregada.—**SEGUR** contra la mort i robo del bestiar caballar, boví i especial de tocinos i cabres.—Representant a **GRANOLLERS Joaquim Col**, Plaça Perpinyà, 3, pequeria—Autoritzat per la Comissaria General de Segurs.**IMPREMTA "LA INDUSTRIA" DE JAUME JOSEPH**

Sta. Elisabet, 3.—GRANOLLERS.

Aquesta impremta, s'encarrega de confeccionar tota classe de treballs tipogràfics.
Treballs comercials a una i variats tintas.